

Тетяна Сливчук
Науковий керівник – доц. Бигар Г. П.

Здоров'язберігаючий підхід до організації освітнього процесу в початковій школі

Питання збереження здоров'я завжди привертало увагу вчених протягом історії людства. В умовах сьогодення ця проблема залишається однією з актуальних серед психолого-педагогічних досліджень.

Протягом останнього десятиріччя спостерігається зростання факторів, які впливають на здоров'я учнів, включаючи збільшення навчального навантаження та зростання часу, який діти витрачають на перегляд фільмів та комп'ютерні ігри. Все це може призводити до гіподинамії, порушень постави та проблем із зором.

У зв'язку з цим одним із ключових завдань дослідження є визначення ефективних методів формування здоров'язбережувального середовища молодших школярів.

За визначенням Л. Бережної, «здоров'язберігаюче середовище є оточенням, яке забезпечує комфорт для всіх учасників освітнього процесу і сприяє формуванню цілісного світосприйняття, яке виступає передумовою для гармонійного розвитку особистості» [1, с.63-66].

Сучасна початкова школа повинна бути не тільки осередком навчання, але і джерелом формування в учнів високої культури, зорієнтованої на загальнолюдські цінності, де основною є здоров'я. Знання про здоровий спосіб життя виступає ключовим аспектом усебічного виховання учнів і важливою частиною їхньої підготовки до життя.

У своїй діяльності вчитель повинен систематично впроваджувати елементи здоров'язбереження в освітній процес з метою значного покращення усіх аспектів здоров'я учнів та сприяння здоров'язбережувальній компетентності.

Формування здорового способу життя у молодших школярів реалізується через упровадження комплексу оздоровчих заходів, які охоплюють уроки, класні та позакласні заходи. Це

різноманітні активності, такі як ігри, бесіди, вікторини та спеціальні заняття із здоров'язбереження.

Завданням учителя є уникнення перевантаження учнів, встановлення оптимального обсягу навчальної інформації та методи її подання, врахування інтелектуальних та фізіологічних особливостей учнів. Важливим елементом є чергування інтелектуальних, емоційних та рухових видів діяльності, а також використання групових і парних форм роботи для стимулювання рухової активності [2, с. 1-6].

У своїй діяльності вчитель повинен акцентувати увагу на розвитку стійкої позиції у дітей, що передбачає розуміння цінності здоров'я, відчуття відповідальності за його збереження та зміцнення. Це означає глибоке вивчення та розвиток знань, навичок і вмій, що стосуються всіх аспектів здоров'я: фізичного, соціального, психічного та духовного. Формування в учнів компетентного ставлення до власного здоров'я стає можливим лише через реалізацію всіх складових здоров'я [3].

Освітній процес має вибудовуватися на основі формування здоров'язберігаючого та здоров'яформуючого підходу, що сприятиме зміцненню здоров'я та визначатиме позитивну мотивацію до здорового способу життя. Упровадження концепцій збереження здоров'я в освітній процес впливатиме на формуванню особистості учня та потенціал для його розвитку.

Список літератури

1. Бережна Л.К. *Програмно-цільовий підхід до організації роботи школи сприяння здоров'ю*. Управління школою. 2011. 19. С. 63-66.
2. Ващенко О., Свириденко С. *Готовність вчителя до використання здоров'язберігаючих технологій у навчально-виховному процесі*. Здоров'я та фізична культура. 2006. 8. С. 1-6.
3. Лавріненко Л.І. *Здоров'язбережувальні технології в початковій школі*: Навч.-метод. посібник для вчителів початкових класів класів та вихователів ГПД. Чернігів. 2015. 147 с.